

[Karen Højte Jensen]

Den konservative folketingsgruppe har alle gange været enig i afvisningen, og jeg skal ikke her gentage de argumenter, vi har fremført, men henvise til de tidligere debatter og til ministerens tale i dag.

AIDS er en meget alvorlig sygdom, og i vores gruppe mener vi, det er meget vigtigt nøje at følge udviklingen af den. Da der ikke i dag findes helbredsmuligheder, er det endnu vigtigere, at vi forebygger og atter forebygger smittespredningen.

Overlæge Jens Ole Nielsen, Hvidovre Hospital, udtalte her til morgen i Københavns Radio, at hvis sygdommen ændrer karakter, kan det da godt være, at vi skal ændre politikken. Det synspunkt er vi meget åbne over for og kan tilslutte os.

Anders Mølgaard (V):

Vi ved alle, at AIDS er en meget farlig infektionssygdom, som oftest har en dødelig udgang. Derfor er det uhyre vigtigt, at vi gør alt, hvad der er muligt, for at begrænse smittespredning. Derfor bør vi hele tiden nøje vurdere de optimale indsatsmidler.

Siden 1987 har der som bekendt været stor opbakning i Folketinget til den aktuelle AIDS-strategi. Det er bekymrende, at der i den sidste tid er konstateret en vis spredning til de heteroseksuelle, men intet tyder på, at denne tendens kan stoppes ved at bryde med de nuværende hovedprincipper i AIDS-bekæmpelsen. Aktuelt findes der intet alternativ til en stærkt personlig ansvarlighed – dette princip er simpelt hen nøglen – en maksimal anvarsfølelse hos det enkelte menneske for sit eget og sine medmenneskers liv og helbred. Der findes ingen smutveje. Det bør gennemsyre hele oplysningsindsatsen.

Som bekendt er det kun 3 måneder siden, at vi sidst diskuterede AIDS-politikken her i Folketinget. Også i Venstre vil vi meget nøje følge udviklingen og være åbne over for eventuelt nye brugbare indsatsstrategier. Men aktuelt er der intet, der begrunder en kursændring. Derfor kan vi i Venstre ikke tilslutte os lovforslaget.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for den klare tale med hensyn til afvisningen af dette forslag. Fra SF's side er vi selvfølgelig fuldstændig enige i denne afvisning.

Hvis vi havde den mindste formodning om, at en registrering ville kunne begrænse udbredelsen af smitten, ville vi være positivt indstillet. Desværre forholder det sig præcis omvendt. Der er, som vi har sagt tidligere, meget stor risiko for, at mange af dem, der i øjeblikket lader sig HIV-teste, vil undlade at gøre det, hvis de har en mistanke om, at man vil blive registreret og ikke bare registreret, men sådan at det måske vil blive videre kendt, at man er smittet. Det vil gøre, at man ikke kan få den viden selv på betryggende vis, og smitten vil kunne brede sig.

SF har godkendt, at sundhedsministeren har iværksat overvågning af udbredelsen af HIV-smitte i nogle bestemte befolkningsgrupper, bl.a. for at tilgodese et af de formål, som nævnes i forslaget, nemlig at få noget at vide om størrelsen af udbredelsen af smitten også over kønsbarrieren, i den kvindelige del af befolkningen. Det mener vi er den rigtige måde at gøre det på. Det skal gøres anonymt, men sådan at man får noget at vide om størrelsen.

I SF mener vi stadig væk, at der ikke er andre muligheder for at hindre udbredelsen af smitten end en fortsat oplysningsindsats, endnu mere massivt end i dag. Der kommer stadig væk nye unge til. I deres seksuelt aktive alder har de brug for oplysning, og det er en indsats, der ikke må svækkes.

Vi er imod lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiets grundholdning og ideologi bygger på den personlige frihed, der skal være så fri som overhovedet muligt, dog uden at være til væsentlig ulempe for andre. Man skal således kun have personlig frihed, så længe man ikke generer sine medmennesker.

Det er således nødvendigt ved enhver stillingtagen at vurdere, hvordan man tilgodeser den enkeltes personlige frihed, samtidig med at man ser på, om det vil være til væsentlig ulempe for andre.

Når vi taler om registrering af AIDS-syge og HIV-positive, kan man fremhæve, at de smittede selvfølgelig skal have deres personlige frihed til at være smittede og til at holde det for sig selv og endda til at smitte andre, hvis de ikke har mere omtanke i hovedet.

Her støder man imidlertid på princippet om, at det ikke må være til væsentlig ulempe for andre. Det er indlysende for enhver, at det er til